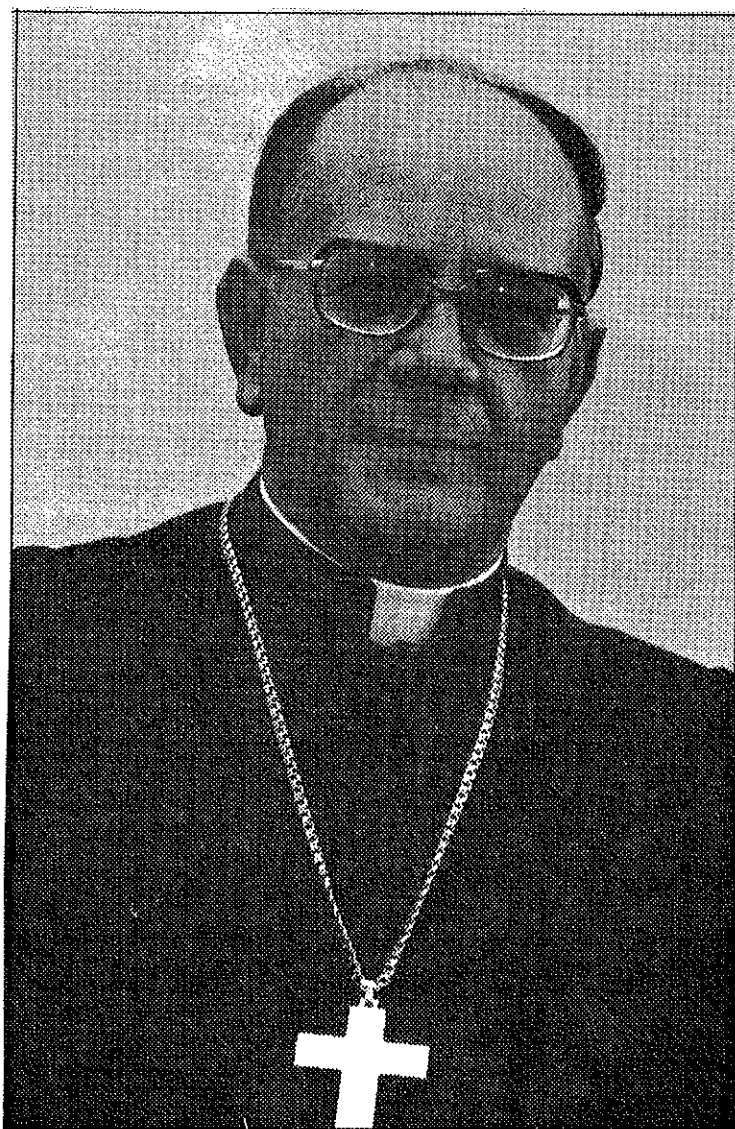

NOVI PROČELNIK KONGREGACIJE ZA BOGOŠTOVLJE I SAKRAMENTE

Među dvadeset i pet novoimenovanih kardinala, kojih je imenovanje najavio papa Ivan Pavao II. u nedjelju 29. svibnja ove godine, našlo se i ime monsinjora *EDUARDO MARTINEZ SOMALO* koji je u to vrijeme obavljao službu supstituta u vatikanskom državnom tajništvu. Mjesec dana kasnije, 1. srpnja, objelodanjen je da je kardinal Eduardo Martinez Somalo postavljen za pročelnika Kongregacije za sakramente i bogoštovlje. Smatrali smo potrebnim da čitaocima ove liturgijsko-pastoralne revije ukratko predstavimo novoga pročelnika kongregacije koja je na poseban način zadužena za ta pitanja.

Novi Pročelnik je rođen 31. ožujka 1927. g. u španjolskom mjestu Banos de Rio Tobia. Nakon završenog studija u dijecezanskim zavodima vlastite biskupije, proslijedio je teološku izobrazbu na rimskom sveučilištu Gregoriana gdje

je postigao licencijat iz teologije i crkvenog prava. Zaređen je za svećenika u Rimu 19. ožujka 1950. godine. Nakon kraćega pastoralnog iskustva u vlastitoj biskupiji vraća se u Rim gdje je na Lateranskom sveučilištu postigao doktorat iz crkvenog prava.

Nakon toga, obavlja različite poslove u diplomatskoj službi Svete Stolice. Među izrazitije poslove ubraja se služba tajnika nuncijature i nuncija u Kolumbiji te već spomenuta služba supstituta u Državnom tajništvu. Prigodom imenovanja mons. Somala za kardinala Rimske crkve novinari su isticali da je on bio neumorni i vjerni suradnik pape Ivana Pavla II. koga je pratio na svim hodočasničkim pohodima po Italiji i po čitavom svijetu.

Uredništvo Službe Božje čestita novoizabranom pročelniku kongregacije koja sada sadrži dva odjela: jedan koji je nadležan za bogoštovlje Zapadne crkve, a drugi za disciplinu sakramenata.

Barko

Mariano Magrassi, BIBLIJA I MOLITVA, Čokovac 1988.

Ravno je deset godina otkako je izišao iz tiska prijevod knjige od Mariana Magrassi: *Kristom zahvaćeni*. Čokovac – Tkon 1978. Prevodilac je poznati i priznati liturgičar o.dr. Martin Kirigin. To su ustvari duhovne vježbe što ih je pisac u Vatikanu održao kardinalima, biskupima i članovima rimske kurije. Prisutan je bio i sv. O. Papa Ivan Pavao II, kojega je voditelj mogao gledati u Matildinoj kapeli, ali ne i ostali prisutni.

Pred nama je nova Magrassi-jeva knjiga u prijevodu o. Martina. Opsegom je manja, no sadržajno veoma bogata. Nosi naslov: *Biblija i molitva*. Čokovac 1988. Knjiga ima 116 stranica.

Po vrijednosti sadržaja podsjeća nas na mnogo opsežnije knjige o istom predmetu ili na velike leksikone. Toliko je tu dragocjenog blaga. Knjiga je podijeljena na šest dijelova: Liturgijsko navješćivanje i „Sveto čitanje” – „Lectio divina” – Misli vodilje svetoga čitanja – Konkretna raspoloženja koja oživljuju – Kako se obavlja sveto čitanje – Nekadašnja „konferencija” i sadašnja revizija.

Magrassi zabacuje prigovor J. i R. Maritaina o panliturgizmu. Liturgijska slavlja, navodno, u korijenu ruše kontemplaciju. Usput navodi izjavu koncila da sveta liturgija ne iscrpljuje svu djelatnost Crkve (SC 10). Spominje također da svako pojedinačno čitanje biblijskog teksta nalazi svoje središte i žarište u liturgijskom slušanju riječi. Brevijar – Časlov donosi kratke ulomke iz Sv. pisma koje valja popunjavati privatnim čitanjem (Opća uredba časoslova 135).

U liturgiji se na poseban način nalazimo s Bogom „licem u lice”. Crkvena slavlja tokom liturgijske godine produžuju se u najskrovitijem svetištu duše. Navodi Bernarda prema kojem je „svaki od nas Crkva, tj. duša koja ljubi Boga.”